

Interpellatie: housing first

Geachte Burgemeester,

8 maanden geleden ontving het onthaalcentrum 'Le Saule' in Sint-Agatha-Berchem zijn eerste 40 vluchtelingen. Uit bijgevoegd persbericht van Staatssecretaris Francken blijkt dat Le Saule één van de centra is die straks sluiten. Niet omdat de miserie opgelost is, maar omdat ze niet meer voorbij de voordeuren van Europa geraakt, en dus ook niet meer in onze voor- of achtertuin.

In het persbericht luidt het dat de instroom gestopt is, en doet de Staatssecretaris een oproep om het anti-verdrinkingsbeleid, dat in de Egeïsche zee lijkt te werken, uit te breiden naar de hele Middellandse zee. Ik wil hierbij een aanvullende oproep doen. Het lijkt me dat ook bij ons nogal wat mensen aan het verdrinken zijn, figuurlijk dan. Wie, zoals ik een dagelijks traject aflegt van onze vriendelijke gemeente naar het grimmige noordstation, struikelt erover.

Wat we daar vervolgens beleidsmatig mee doen, is vooral damage control: ervoor zorgen dat die mensen overleven, vooral niet doodvriezen in de winter, in de hoop dat er een aantal na dat overleven er ook in slagen stilaan terug te leven.

Een van de trajecten om "in leven blijven" om te buigen tot "een leven hebben" is **housing first**. Housing First is een vrij eenvoudig concept, dat uitgaat van de premisse dat het hebben van een vaste verblijfplaats niet het eindpunt is voor chronisch thuislozen, maar een vertrekpunt. Dat vertrekpunt houdt in dat chronisch dakloze mensen zonder voorafgaande voorwaarden, behalve die van een huurcontract, ergens kunnen gaan wonen, en in die woning de begeleiding krijgen die ze nodig hebben om er ook te kunnen blijven wonen. Die begeleiding is vaak complex, en duur, maar lijkt, volgens voorbeelden in het buitenland, makkelijker haalbaar als de basisnood van het wonen is ingevuld, dan als dat niet het geval is. Die medisch-psycho-sociale begeleiding vraagt samenwerking. Samenwerking tussen Gemeenten, OCMW's, sociale actoren, gespecialiseerde verenigingen, gezondheidsdiensten, de huisvestingssector, en private partners (zoals Senior Assist er een is).

De eerste proefprojecten werden drie jaar geleden opgestart en vorig jaar door staatssecretaris Sleurs verlengd. Recent werden ook door de GGC hiervoor middelen vrijgemaakt. Vandaag zijn er in Brussel 5 projecten actief:

- Ploeg SMES-B
- Ploeg Straatverplegers
- Consortium Samusocial/CPAS Bruxelles : doelpubliek : jongeren van 18 tot 25
- consortium Forum/Smes/verschillende OCMW's
- Housing First project van het OCMW van Molenbeek (ism SMES en straatverplegers)

Er is dus vandaag enige ervaring, er zijn middelen, er zijn partners op het terrein. Wat ontbreekt is wat politiek engagement en politieke moed om voor chronische daklozen effectieve huisvesting aan te bieden. Moed omdat dit

voor gemeenten die daar willen instappen een keuze vraagt, die er niet was bij het voldongen feit van de vluchtelingenopvang. Engagement omdat de gemeente, door die keuze te maken, ook rechten creëert voor brusselaars die er vandaag geen hebben, en dus kosten voor het ocmw die dat ocmw vandaag niet heeft.

Mijn vragen zijn de volgende.

1. Kent u het concept "housing first" ?
2. Bent u bereid om een partner voor de lopende projecten te zijn door huisvesting open te stellen of te creëren voor deze projecten ?
3. Heeft u met senior-Assist al overleg gehad over de plannen met het gebouw na de sluiting van de vluchtelingenopvang ? zo ja, waarover gingen die gesprekken ?
4. Kan het sluitende vluchtelingencentrum in de Gisseleire Versélaan mogelijkheden bieden, gelet op de investeringen die op vlak van brandveiligheid en toegankelijkheid in het verleden reeds gebeurden, en gelet op de bereidheid die de eigenaar Senior-Assist in het verleden al toonde om het gebouw ter beschikking te stellen voor winteropvang of voor vluchtelingen ?

Dirk MOORS

gemeenteraadslid